

φορίσει με τή πρωτότυπη συ-
νεργασία του μεγάλου μας
Δασκάλου **Ψυχάρη - Χ.**
Χρηστοβασίλη-Στ. Δά-
φνη - Κ. Φωτάκη-Αγγ
Δόξα- Ρ. Φιλλόρα-Ι.
Μ. Παναγιωτόπουλου
Τυμφορηστού - Β. Με-
σολογγίτη-Σπ, Πανα-
γιωτοπούλου-Παν. Ζή-
ρα - Αντρο, Λοΐζου- Πέ-
τρου Χάρη-Σίττας Κα-
ραϊσκάκι. κ λ π.

Με μεταφράσεις από τή
Ξένη Φιλολογία Κοιτικά
Σημειώματα κ λ π.

Διεύθυνσις

Ρ. Ι. ΚΤΙΣΤΑΚΙ

—ΧΑΝΙΑ—

Η ΠΟΙΗ-

ΣΗΜΑΣ

ΖΩΓΡΑΦΙΑ

Μυριόπλομη, χιλιόχρωμη ξεστρίνε-
ται ή φράση
σά τάλπητας πολύχρωμος και πο-
λυπλομμισμένος
πού για στολίδι χύνεται απάνωθε
στη χτίση
Ίσιος έδώ, στραβός εκεί ολόυθε
μυρισμένος
Κι' ή φράση που αίστάνεται — τήν
ώμορφη της νειώθει
ακούραστη, αδιάκοπη και όταν
καμαρώνει
τό φάδι κειού του τάπητα παντοτει-
νά το κλώθει
και ή δουλειά ή ώμορφη στα χέ-
ρια της μεστώνει.

24-8-1924

Π. Γ. ΑΠΟΣΠΕΡΙΤΗΣ

Η ΑΠΟΝΗ

Κι' ό φοβερός κροκόδειλος
όπου καρδιά δεν έχει
πριν καταπιή τή θύμη του
με δάκρυα τή βρέχει.

Μα' σού και τόν κροκόδειλο
τονέ περνάς κυρά μου
γιατί με μάτι άδάκρυτο
σπαράξεις τήν καρδιάν μου.

ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΨΕΙΛΟΡΙΘΗ

ΜΑΤΙΑ

Μάτια που δύσκολα γελούν
μάτια π' αργούν να κλάψουν
είναι ματάκια π' αγαπούν
και δεν ποθούν να βιάψουν

Μάτια που εύκολα γελούν
κι' εύκολά πάλι κλαίνε
είναι ματάκια π' άπτοούν
και φιλοκάρδια κλαίνε,

ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΨΕΙΛΟΡΙΘΗ

ΑΡΟΣΙΣ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Τάσπρα κρινένια δάκτυλα
πού φέρουνε στολίδι
με πέτρες διαμαντόπετρες
γιωμάτο δακτυλίδι
κρατούνε— τι αντίθεση!
χωμάτινο σταμνί.

Δίνεις από τή στάννα σου
νερό στο δίψασμένο
δρόσισε τή καρδούλα μου
λυπήσου με τή ξένο
είναι ξερά τή χείλη μου
κόρη μη φεύγεις μη.

Λογαί δεν κουράζονται
τα κρινόδάκτυλα σου
μικρή χωριατοπούλα μου
πάψε θά τή χαλάσεις
δρόσισε τή καρδούλα μου
νερό να με χορτάσης.

Π. ΜΕΛΑΜΦΟΣ

Π. Γ. ΑΠΟΣΠΕΡΙΤΗ

ΤΟΥ ΠΟΝΟΥ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΙ

"Υστερ' από τή τρισετάθα τής ή-
δονής
πού θέ να 'δής δύστοχα διαβατήρη
μιάς πικραμμένης ζωής μ' άγνης
έρμο, πανώμορφο κουφάρι,
πάντα θέ να γνωρίσης τή πικρή
—κι όταν σιά πέλας τής ήδονής
θέ νάσαι—

φαρμάκι του Πόνου που σερπετό
θέ να σε πνίξη στα λουλούδια
του κοιμάσαι.

5-4-1924

ΠΡΟΦΤΑΞΕ

"Ανθί,εν ή άμυγδαλιά
σου περβολικού τή φράκτη
μιά μέρα είδε τή πουλιά
μια μέρα είδε τή Μάρτη
και τή βραδυή ή καταχνιά
τήν έφταξε, κι' ή μπόρα
πήρε τή φραχιά τ' άνθια της
και σάν τή πενθοφόρα
ή άμυγδαλιά του περβολικού
στό φράκτη της γουμένη
άλλη γροθή καλοκαιρία
προσιέμεντας . . . πεθαίνει

II

"Ανθί,σαν πάνω μου οι χαρές
στον ψεσινό μου "Απρίλη
για μιά στιγμή γελάσανε
τά πικραμένα χείλ'
μά πριν μιά μέρα έτοι χαρά
και τή βραδάκι φτάξω
—για να μη γίνη έλημεριά
και δεν άναστενάξω—
έφτασε ό φθόνος σά κλωνός
σά χλαομός σά μπόρα
και μάρανε κάθε χαρά
κι σάν κλωνάρι τώρα
προσιέμεντας μιά άνοιξη
τή χειμωνιά διαβαίνω
πρόφταξε πάλι "Απρίλη μου
και χάνομαι, . . . Πεθαίνω

Γ. Γεωργασάνης

